

Posudek na diplomovou práci

Autor/ka práce: Jakub Herout

Název práce: U. S. Maritime Security – Strategies and Measures Applied

Obor/Rok: bezpečnostní studia / 2017

Autor posudku (vedoucí/oponent): Jan Ludvík

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	5
	Teoretický konceptuální rámec	30	16
	Metodologie, analýza argumentace	40	20
<i>Celkem</i>		80	41
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	6
	Styl	5	3
	Formální kritéria	5	5
<i>Celkem</i>		20	14
CELKEM		100	55

Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

Diplomová práce Jakuba Herouta patří bohužel mezi práce slabší. Významné nedostatky lze spatřovat jak v tom, co práce dělá, tak v tom, co nedělá, ale dělat by měla.

Autor si v úvodu stanovuje tři výzkumné otázky a to a) „jaké strategie a opatření byla po 11. září aplikována za účelem zajištění americké námořní bezpečnosti a proč byla tato aplikována“, b) „jak efektivně americká vláda nakládá s hrozbami ovlivňujícími americké přístavy a americkou námořní bezpečnost jako součást vnitřní (homeland) bezpečnosti“ a c) „jaké díry k zaplnění zůstávají z hlediska poskytování bezpečnosti v amerických námořních systémech“? Už samotná formulace otázek je poněkud nešťastná a kostrbatá (což se oponent pokusil uchovat i při překladu z jazyku práce do jazyku posudku). Ještě větší nedostatek však lze spatřovat v nejednoznačné relevanci otázek i tématu. Bohužel je totiž nejisté, do jaké míry je relevantní si tyto otázky pokládat. Byť otázka relevantní být může, diplomant by měl relevanci jasně vysvětlit, což bohužel v práci nečiní.

Poslední odstavec „analýzy literatury“, který tvrdí, že „je nezbytné poznamenat, že zde nejsou žádné komplexní studie týkající se trendů americké námořní bezpečnosti následující teroristické útoky z 11. září“, jako zdůvodnění neobstojí. Jednak k širšímu tématu existuje celá řada prací např. *Maritime Security* od Michaela McNicholase, *Maritime Terrorism* od Michaela Greenberga a Henry Willise, nebo *Maritime Dimension of International Security: Terrorism, Piracy, and Challenges for the United States* od Petera Chalka. Navíc obecně platí, že absence literatury k nějaké otázce nečiní sama o sobě z otázky téma relevantní. Řada otázek není výzkumně zpracována, neboť jejich zodpovězení nemá teoretický ani praktický přínos. Jiné nejsou zpracovány pro nerealističnost takového výzkumu způsobeného například nedostatkem dat. Diplomant tedy musí vysvětlit, jaký je teoretický, praktický, či jiný význam odpovědi na jím pokládané výzkumné otázky.

Teoretický rámec diplomové práce se autor snaží postavit kolem výzkumu tzv. Kodaňské školy. V teoretické kapitole seznamuje čtenáře se sekuritizací, rozšiřováním konceptu bezpečnosti, a politicko-vojenským sektorem, ekonomickým sektorem, sociálním sektorem a environmentálním sektorem. Bohužel teoretická část práce nejde nijak zásadně do hloubky, jen omezeně komunikuje s tématem námořní bezpečnosti a nejvíc ze všeho ukazuje limity autorova pochopení práce Buzana a jeho kolegů. Limity pochopení práce zakrývá používáním odborného žargonu ve v zásadě těžko pochopitelných větech jako „Je třeba delimitovat limity výzkumu tak, že nebude pochybností o tom, co je daný referenční objekt nebo zdroj hrozby. Metodologie sama je věcí volby, a jelikož hlavní účel ve vztahu k námořní bezpečnosti se týká specifických příčin hrozeb a souvisejících námořních strategií, není vyžadováno zaměřit se exkluzivně na samotný sekuritizační proces, nebo jinými slovy, není třeba popsat řečové akty sekuritizujících aktérů.“ (s.9) Věty tohoto typu jsou těžko pochopitelné a vzbuzují pochybnosti o tom, zda autor práce skutečně chápe konceptuální rámec Buzana a jeho kolegů.

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD Univerzita Karlova

Následující kapitoly věnované hrozbám začínají obsáhlým přepsáním náhodně vybraných definic a pokračují podle všeho stejně náhodně vybranou informací o této hrozbě, kterou autor bez zjevného zdůvodnění považuje za důležitou. Například kapitola věnovaná terorismu se ve třech odstavcích věnuje definici terorismu (a to tak, že v jednom přepíše definici z pera Alexa Schmidta a Alberta Jongmana, následně definici NATO a ve třetím odstavci definici CIA), následně ve dvou odstavcích přepisuje výčty možných teroristických aktivit v oblasti námořní dopravy a končím odstavcem o důvodech, proč se jednotlivci přidávají k teroristickým hnutím. V kapitole o pirátství najde čtenář nejprve definici pirátství podle UNCLOS, následně podle Maritime Safety Committee (ovšem ani v jednom případě se nedozví, co daná organizace je a proč je relevantní), následně stručnou informací o tom, že k pirátským útokům skutečně dochází a nakonec odstavec o třech větvích, který říká, že USA trpí pirátskými útoky, i když útoky většinou necílí na americké lodě. Další kapitoly pokračují ve stejném duchu, pokud si ovšem nevystačí s jediným odstavcem jako kapitola Pašování lidí.

Další větší část práce věnovaná americké strategii námořní bezpečnosti popisuje obsah jednotlivých k tématu se vztahujících dokumentů a iniciativ. Postupně chronologicky popisuje americké iniciativy, které v oblasti námořní bezpečnosti vznikly za vlády George W. Bushe a Baracka Obamy. Přestože i tato část postrádá větších i menších náznaků analytičnosti, je na rozdíl od předchozích částí alespoň podstatně méně zmatená a určitým způsobem se vztahuje k jedné z výzkumných otázek. Lze z ní získat určitý základní přehled o tom, jaké kroky Washington inicioval. Čtenář se však již dozví pouze minimum o tom, zda byly úspěšné a přínosné. Rovněž nedostane celkový pohled na americkou strategii námořní bezpečnosti, protože práce postrádá rozsáhlejší a explicitnější syntézu a „pro stromy není vidět les“.

Ve výsledku tak posuzovaná práce nefunguje dobře ani v jednotlivých kapitolách a už vůbec ne jako celek. Ze tří otázek, které si v úvodu položila, zodpovídá s určitou mírou tolerance pouze deskriptivní polovinu první otázky tedy „jaké strategie a opatření byla po 11. září aplikována za účelem zajištění americké námořní bezpečnosti“. Zbytku otázek, k jejichž zodpovězení již nestačí popis, se práce maximálně nahodile dotýká. S teoretickým rámcem v podobě sekuritizace a sektorů bezpečnosti empirická část práce v podstatě nepracuje. Celkově pak není jasné, čeho práce dosahuje a jaký má pro čtenáře přínos.

Vedlejší kritéria:

Ani z hlediska vedlejších kritérií není práce bezchybná. Zásadní výtka musí nutně směřovat k velmi omezené práci s existující literaturou. Řada existujících prací k tématu námořní bezpečnosti (viz. výše) by dozajista obohatila posuzovanou práci. Autor ale místo tematické odborné literatury čerpá spíše z přehledových prací a na webu dostupných amerických strategických dokumentů. Problematický je i seznam literatury rozdělený na primární a sekundární zdroje, přičemž dělení pravděpodobně vychází z toho „jak moc byl zdroj pro napsání této práce důležitý“ viz. zařazení Buzana et. al. mezi primární zdroje. Obratnější by mohl být i jazyk práce. Ten je těžkopádný a řadu vět lze těžko pochopit.

**FAKULTA
SOCIÁLNÍCH VĚD**
Univerzita Karlova

Celkové hodnocení:

V odevzdaném stavu posuzovaná práce bohužel není optimální a pohledem oponenta ani zcela zralá k obhajobě. Práce nestaví na existujícím poznání, je velmi zmatená a v podstatě postrádá analytickou dimenzi. Práci by prospělo podstatnější dopracování. Měla by začít vysvětlením toho, proč je třeba zkoumané téma zkoumat, pro koho je téma významné, kdo se bude chtít seznámit s výsledky? Následně by měla pracovat s existující odbornou literaturou a ukázat, která relevantní témata jsou nedostatečně zodpovězená. Na základě analýzy literatury by si měl autor formulovat jednu jasnou výzkumnou otázku, kterou bude v práci systematicky sledovat. Pro zodpovězení otázky by pak bylo vhodné vytvořit funkční výzkumnou strategii, která zabrání zmatečnosti práce, zbytečným exkurzům k tématům jako debata o definici terorismu a umožní přesvědčivě odpovědět na zvolenou výzkumnou otázku.

Výsledná známka:

Dobře/nedostatečně

Podpis: